

ληημοσύνη (ὕπερ τῆς ψυχῆς τοῦ διδόντος ἢ τινος οἰκείου αὐτοῦ) 43, 134. 61, 480.

ψυχομαχῶ, ἄ, ἤ ἀόρ. ἐψυχομάχησα· τὰ λοιπὰ πινώ (0, 464. 305, 1371.

ψυχοπαρήλθεν· τὴν ψυχὴν παρέδωκεν(;) 409, 2316.

ψυχοπονοῦμαι ἐψυχοπονήθην· ἀλγῶ λυποῦμαι τὴν ψυχὴν 427, 2816.

ψυχόσπαράκτης· σπαράκτης (σπαράσσων) τῶν ψυχῶν 102, 738.

ψυχόσπαράττεις· τὴν ψυχὴν σπαράττεις 412, 2415.

ψυχόσωματωμένος· ψυχὴν καὶ σῶμα ἔχων 382, 1568. 415, 2498.

ψυχούλα (ὕποκ. τοῦ)· ψυχῆ· ψυχούλα μεν θωπευτικὸν προσφώνημα 251, 1190.

ψυχώνω (ψυχόω)· ψυχὴν ἐμπνέω (ἐμβάλλω) 231, 653.

ψύχωσις (μου) (ψυχόω)· ψυχῆ(μου) 252, 997.

ψωμῖν (ψωμῶς· μικρὸν τεμάχιον ἄρτου, ἐνθesis (δὲν τὸ ὑποκ. ψωμί ο ν) ἄρτος 21, 83. 61, 487. 310, 312. 315 κἀλ.

ψωμίτζιν (ὕπ. τ.)· ψωμῖν 53, 312.

Ω.

ᾠδα ἐπιφων. σχετλ. 168, 2536. ᾠδε· ἐνθάδε 186, 103. 373, 1325. 394, 4905.

ὀλιγοθύμησε· ἐκ τοῦ ὀλιγοθυμέω (τῷ ὀλιγοδρανέω 292, 994.

ὀλοχωρικευόμην· ὀλοχωρικεύομαι. ὄλος ὡς γωρικὸς (χωριάτης) φέρομαι, ἀγροικίζομαι 427, 2805.

ὀμόσαν (ὄχι ὀμῶσαν)· ὄμοσαν 106, 836.

ὀν (ἀφ' οὗ εἰς) οὖ, ἀφ' οὗ 13, 387. 202, 570. 240, 848 κἀλ.

ὀνειροῦποσχέθης· ἐν ὄνειρῳ ὑπέσχω 376, 1412.

ὀνόμασαν (χ.τ.ρ.)· ὀνόμασαν 107, 866.

ὀραιόκαλλος (ἤ)· ὀραία τὸ κάλλος 99, 620-5. 100, 657.

ὀραιοκαλομαργάρων· ὀραίων καὶ καλῶν μαργάρων 98, 592.

ὀραιόμορφος· εὐμορφος 121, 12 8.

ὀραιότην· ὀραιότητα 97, 572. ὀραιότης (τῆς) 98, 600.

ὀραιόφθαλμος· ὀραιόφθαλμους 97, 582.

ὀραισμένον (ἐκ τοῦ ὀραίζω)· ὀραῖον 91, 404.

ὀραιωμένος, η, ον (ὀραῖω, ὀραῖων)· ὀραῖος, α, ου 1, 2. 257, 6.

ὄραν (κατὰ τὴν—)· παρουσία 132, 1548. εἰς ὄρα(ν)· ἐγκαίρω 216, 422. τῆς ὄρα· εὐθύ; 242, 903.

305, 1353. κατὰ τῆς ὄρας· παρχρημα 247, 1068. τὴν ὄραν· εὐθύς 254, 1269. μετὰ ὄραν ὀλίγην· μετ' ὀλίγον (χρόνον) 279, 634. 330, 461. μετὰ ὄραν μικράν· μετ' ὀλίγον 339, 935 43.

ὄρηος καὶ ὄραιος· ὄραιος ὄρη· ὀραία κτλ. 283, 750.

ὄρηωμένα· ὀραιωμένα (ἀι=η αιολ.), ὀραῖα 417, 2535.

ὄρθώθηκεν (ἢ ὑπόθεσις) κτωρθώθη, ἀπετελέσθη (πρὸς Ἱεροδ. Α' 120) 495, 350.

ὄριτζα (ὕποκ. τ.)· ὄρα 343, 515.

ὄρμησαν· ὄρμησαν 85, 234.

ὄς· ἔως 34, 372. 39, 51. 130, 4484. ὄς ὅτε· ἔως, ἐν ὅσῳ 491, 256. 312, 485 κἀλ.

ὄ.ἀν· 1) ὄς (εἰ), ὄςπερ 204, 629. 269, 339. 2) ὅταν 14, 410.

ὄςτε ἢ ὅςτε (νὰ)· ἐν ὅσῳ ἢ ἔως οὗ 8, 234. 225, 400. 280, 663. 429, 2637 κἀλ.

ὄφελητικόν· ὄφελιμον 207, 719. ὄφελος ἐσφαλμ. γραφ. ἀντὶ τοῦ ὄφελος 12, 346.

ὄφελῶ (ζ. φελῶ, ἄς, ἤ κτλ.)· 1) ὄφελῶ βοηθῶ 8, 210. — 2) (ὄφελῶ ἑμαυτὸν) δύναιμι, ἀξίαν ἔγω, ἀξίω, 208, 723.

